

La teulada de casa meva té amiant?

Per què ens fem aquesta pregunta? Doncs perquè ens han dit que l'amiant és perillós!

L'amiant és un mineral compost de fibres amb propietats excepcionals, com la resistència al foc, bones qualitats aïllants, durabilitat, flexibilitat i resistència a àcids i bacteris. Com que és abundant a la natura i fàcil d'extreure, també és molt barat. Aquestes característiques van fer que entre els anys 1960 i 2000 s'utilitzés massivament en la construcció i la indústria. Un dels productes més comuns era el fibrociment, ciment barrejat amb fibres d'amiant, conegut popularment com a uralita, present en cobertes, envans pluvials, baixants i canonades.

El 2002 es va prohibir la comercialització de qualsevol material que contingués amiant, ja que es va demostrar que la inhalació de fibres podia provocar malalties com l'asbestosi, el mesotelioma o alguns tipus de càncer. El material ja instal·lat es podia mantenir mentre estigués en bon estat o fins al final de la vida útil, estimada en un màxim de 40 anys. Per tant, cal retirar els materials amb amiant que encara resten al territori com més aviat millor. Cal destacar que a Catalunya tenim un visor de cobertes amb fibrociment, disponible al web de la Generalitat. Si aquests materials es deterioren, alliberen microfibrilles que poden penetrar en el cos per les vies respiratòries i provocar diferents tipus de càncer, asbestosi i mesotelioma maligne. Tot i la prohibició de la seva utilització, es calcula que a Catalunya encara resten més de 4 milions de tones d'amiant. El 2030, més del 85% d'aquests materials hauran superat la vida útil i constituïran un problema de salut pública, laboral i mediambiental. L'exposició a l'amiant pot afectar persones que han estat exposades a l'àmbit laboral, com ara activitats desenvolupades als sectors de la construcció, manteniment i restauració d'edificis. L'exposició domèstica a l'amiant arriba a les llars per via indirecta i afecta els familiars d'aquests treballadors, quan entren en contacte amb les

fibres que queden a la roba de treball. L'exposició ambiental afecta les persones que resideixen a prop d'un punt d'emissió d'amiant i inhalen la pols dispersa a l'aire. Aquesta situació es pot donar en els països on el subsol és ric en aquest mineral, com succeeix en algunes zones de Turquia, Còrsega i Xipre, i en els països on s'explota, o bé, com hem comentat, en cas de degradació d'algun dels elements constructius que en continguin, com poden ser les teulades d'uralita. Només en el cas de trencaments o clar deteriorament hi ha risc.

Els productes que contenen amiant no presenten risc per a la salut si les fibres resten fortament unides, però poden ser perjudicials si els materials es trenquen o es desgasten i s'inhalen les fibres quan aquestes són alliberades a l'entorn. Si cal substituir-los i s'ha de manipular aquest material, s'han de prendre les mesures de precaució adequades i recórrer a empreses especialitzades. És important evitar generar pols d'amiant quan es raspalla, frega o talla material que el contingui. Per reduir aquest risc, cal evitar la presència d'altres persones a prop, segellar l'àrea de treball i humitejar el material per reduir la pols en suspensió. Després d'haver finalitzat la manipulació, es recomana netejar l'àrea de treball amb aigua i eliminar el material manipulat i els draps utilitzats per a la neteja en una bossa de plàstic segellada. Les persones exposades han de dutxar-se i la roba utilitzada ha de ser rebutjada o netejada. No s'ha d'utilitzar l'aspiradora, ja que les fibres d'amiant són tan petites que no poden ser retingudes pels filtres.

L'amiant està considerat com a residu especial (perillós), segons el catàleg de residus (CER). S'ha de recollir separat de la resta de materials, s'ha d'embalar i etiquetar. Els residus s'han de dipositar en abocadors autoritzats que estiguin inclosos al Registre de Gestors de Residus de Catalunya. És indispensable doncs, que els ciutadans ens interessem activament per obtenir la informació necessària sobre la presència d'amiant en la nostra propietat i que actuem d'acord amb aquestes recomanacions, seguint la normativa i les prescripcions tècniques disponibles, ja que el problema és conegut i tècnicament estudiat.